

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Petru Moraru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul Stăvila Tudor, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei din 07 mai 2009, a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2014 și a deciziei Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2014

Stăvila Tudor XXX, născut la XXX, originar din s. XXX, r-nul XXX, domiciliat în XXX, str. XXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 02.04.2008 - 07.05.2009 (*prima instanță*);
2. 10.06.2009 - 20.05.2010
17.06.2011 - 07.12.2011
08.08.2012 - 18.12.2012
08.07.2013 - 27.02.2014 (*instanța de apel*);
3. 30.09.2010 - 08.02.2011
17.05.2012 - 10.07.2012
28.03.2013 - 21.05.2013
01.08.2014 - 01.10.2014 (*instanța de recurs ordinar*).

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 07 mai 2009, Stăvila Tudor a fost condamnat în baza art. 27, 42 alin. (2), (3), 195 alin. (2) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că în luna ianuarie 2007, inculpatul Stăvila Tudor a întocmit un plan criminal cu scopul dobândirii bunurilor lui Garștea L. prin șantaj în următoarele circumstanțe:

La 25 ianuarie 2008, inculpatul, acționând conform planului criminal prestabilit, cunoscând cu certitudine că cei șase copii ai lui Garștea L. se află la muncă în Spania, Italia și Germania, din interes material, a organizat răpirea acesteia de la domiciliul ei, situat în r-nul XXX, s. XXX, prin angajarea în schimbul unei recompense nedeterminate a lui Botnăraș A. și Cruzin I., ca executori. Ultimii, însă, au sesizat organele de poliție despre intențiile inculpatului și sub controlul DSO al MAI au înscenat răpirea lui Garștea L., deținând-o, cu acordul ei, într-un apartament conspirativ.

Tot la 25 ianuarie 2008, inculpatul, convingându-se de faptul că Garștea L. a fost răpită, a amenințat telefonic concubinul acesteia că o va omorî, pretinzând suma de 20.000 euro. În legătură cu faptul că Botnăraș A. și Cruzin I. au renunțat de bunăvoie la săvârșirea

infracțiunii și au anunțat organele de drept, inculpatul, din motive independente de voința sa, nu și-a putut realiza intențiile.

3. Avocații Mihai A., Talmaci I., Bucicov S. în numele inculpatului și inculpatul Stăvila Tudor, au declarat apeluri, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

Apelanții au invocat lipsa faptului infracțiunii și că prima instanță nu s-a expus asupra încălcărilor procedurale admise în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, invocate de către apărare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2010 apelurile au fost admise și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Stăvila Tudor a fost condamnat în baza art. 164 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 5 ani închisoare.

Conform prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 3 ani.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate Garștea L. prejudiciul moral în sumă de 3000 lei, iar pretențiile privind repararea prejudiciului material au fost admise în principiu, urmând ca asupra cuantumului acestuia să se expună instanța civilă.

Instanța de apel a relevat că prima instanță a adoptat o hotărâre ilegală și neîntemeiată, probele administrate nefiind apreciate corect.

5. Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vdovîi V., a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia inculpatul să fie condamnat în baza art. 27, 42 alin. (2), 189 alin. (6) Cod penal, la 12 ani închisoare.

Recurentul a invocat că hotărârea instanței de apel este nefondată, fiind bazată pe aprecierea unilaterală și eronată a probelor administrate, acțiunile inculpatului fiind calificate greșit.

5.1. A declarat recurs ordinar și inculpatul Stăvila Tudor, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a indicat că infracțiunea incriminată lui este o acțiune provocatoare a poliției, desfășurată cu încălcări procedurale.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 08 februarie 2011, recursurile au fost admise, casată total decizia atacată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că concluziile instanței de apel privind recalificarea juridică a acțiunilor inculpatului sunt greșite și instanța nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2011, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Stăvila Tudor a fost condamnat în baza art. 164 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, la 5 ani închisoare.

În temeiul prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 3 ani.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral în mărime de 10.000 lei, pretențiile privind repararea prejudiciului material au fost admise în principiu, urmând ca asupra cuantumului acestuia să se expună instanța de judecată în procedură civilă.

8. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cașu R., a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că soluția instanței de apel este incorectă, probele administrate au fost apreciate unilateral, acțiunile inculpatului fiind calificate eronat.

8.1. A declarat recurs ordinar și inculpatul Stăvila Tudor, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul, a indicat că instanțele de fond nu au examinat probele administrate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, acestea fiind dobândite ilegal.

Astfel, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, fiind evidentă provocarea din partea polițiștilor.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 iulie 2012, recursurile ordinare au fost admise, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut că la rejudecarea cauzei, instanța de apel a ignorat indicațiile precedente ale instanței de recurs, omițând să se expună asupra motivelor invocate de apărare, cauza nefiind examinată multilateral, complet și obiectiv în raport cu criticile acuzării și ale apărării.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2012, apelurile declarate de avocații Talmaci I. și Bucicov S. au fost respinse ca depuse peste termen.

Apelurile inculpatului și avocatului Mihai A. au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care procesul penal în baza art. 27, 42 alin. (2), (3), 195 alin. (2) Cod penal în privința lui Stăvila Tudor a fost încetat, din motivul existenței altor circumstanțe, care condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Instanța de apel a statuat că la efectuarea acțiunilor de urmărire penală au fost încălcate normele procedurale privind corectitudinea efectuării măsurilor operative de investigații și acțiunilor de urmărire,

11. Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron C., a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 27, 42 alin. (2), 189 alin. (6) Cod penal, la 12 ani închisoare.

Recurentul a invocat că hotărârea instanței de apel este nefondată, fiind bazată pe aprecierea unilaterală și eronată a probelor administrate.

12. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21 mai 2013, recursul a fost admis, casată total decizia atacată și dispusă rejudecarea cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată.

13. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2014, apelurile declarate de avocații Talmaci I. și Bucicov S. au fost respinse ca depuse peste termen.

Apelurile inculpatului și avocatului Mihai Al. au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit căreia Stăvila Tudor a fost condamnat în baza art. 27, 42 alin. (2), (3), 189 alin. (6) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

De la Stăvila Tudor s-a încasat în beneficiul lui Garștea L. prejudiciul moral în mărime de 20.000 lei, iar pretenția privind prejudiciul material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului acestuia să se expună instanța civilă.

În rest, sentința a fost menținută.

14. Verificând și cercetând materialele dosarului, instanța de apel a statuat că starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele

administrative, relevate în cuprinsul sentinței, soluția de condamnare a condamnatului fiind întemeiată.

Totodată, instanța de apel a punctat că acțiunile inculpatului urmează a fi reîncadrate în baza art. 27, 42 alin. (2), (3), 189 alin. (6) Cod penal, deoarece art. 195 Cod penal a fost exclus prin Legea nr.277-XVI din 18.12.2008.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

15. Avocatul Mîrzîncu A. și inculpatul au declarat recursuri ordinare, solicitând casarea hotărârii adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

Recurenții au invocat că instanțele de fond incorect au apreciat probele administrative, fără a le examina minuțios, ajungând greșit la concluzia de condamnare a inculpatului în baza art. 27, 42 alin. (2), (3), 189 alin. (6) Cod penal.

16. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2014, recursurile au fost declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

Instanța de recurs a reținut că decizia instanței de apel este legală și întemeiată, fiind motivată obiectiv cuprinzând răspuns la toate argumentele indicate în cererile de apel examinate.

17. La 10 noiembrie 2014, condamnatul a declarat primul recurs în anulare, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a invocat că instanțele i-au încălcat dreptul la apărare și la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 CEDO.

18. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 22 ianuarie 2015, recursul a fost declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs a statuat că argumentele invocate de către condamnat nu și-au găsit confirmare în conținutul deciziei recurate.

19. La 23 aprilie 2015, condamnatul a declarat al doilea recurs în anulare, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a indicat că hotărârile adoptate sunt ilegale, fiindu-i încălcat principiul prezumției nevinovăției.

20. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 17 iunie 2015, s-a dispus inadmisibilitatea recursului în anulare, pe motiv că este declarat repetat.

Instanța de recurs a statuat că în corespundere cu prevederile art. 452-453 Cod de procedură penală, condamnatul a fost în drept să atace o singură dată hotărârile judecătorești irevocabile cu recurs în anulare.

21. La 23 iulie 2015, condamnatul a declarat al treilea recurs în anulare, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a invocat ca hotărârile adoptate sunt afectate de vicii și erori de fapt și de drept.

22. Conform deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13 octombrie 2015, recursul în anulare a fost declarat inadmisibil, ca fiind repetat și tardiv.

Instanța de recurs a reținut că condamnatul anterior a mai declarat recurs în anulare, fiind dispusă inadmisibilitatea acestuia, ca declarat repetat.

23. La 14 decembrie 2015, condamnatul a declarat al patrulea recurs în anulare, prin care a solicitat casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, potrivit căreia acesta să fie achitat.

Recurentul a indicat că instanțele de judecată nu au examinat obiectiv cauza penală de învinuire a acestuia.

24. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 februarie 2016, s-a decis inadmisibilitatea recursului în anulare ca fiind declarat repetat.

25. La 12 aprilie 2016, condamnatul a declarat al cincilea recurs în anulare, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a invocat că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate, iar instanțele de judecată nu au luat în considerație acest fapt.

26. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 04 august 2016, s-a decis inadmisibilitatea recursului în anulare ca fiind declarat repetat.

27. La 22 august 2016, condamnatul a declarat al șaselea recurs în anulare, în care a solicitat casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a indicat că în acțiunile sale lipsește latura obiectivă a infracțiunii de șantaj și răpire a persoanei.

28. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 03 noiembrie 2016, s-a decis inadmisibilitatea recursului în anulare ca fiind declarat repetat.

29. La 23 noiembrie 2016, condamnatul a declarat al șaptelea recurs în anulare, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a invocat că a fost condamnat în lipsa faptului infracțiunii, cu încălcarea limitelor învinuirii și practicii CtEDO.

30. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 26 ianuarie 2017, recursul în anulare a condamnatului a fost declarat inadmisibil, ca fiind depus repetat.

31. La 06 februarie 2017, condamnatul Stăvila Tudor a declarat al optulea recurs în anulare, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Orhei din 06 mai 2009, a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2014, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa.

32. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 04 aprilie 2017, recursul în anulare a condamnatului a fost declarat inadmisibil, ca fiind depus repetat.

33. La 12 mai 2017, condamnatul Stăvila Tudor a declarat al nouălea recurs în anulare, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Orhei din 06 mai 2009, a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2014, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa.

Recurentul a invocat lezarea dreptului său la un proces echitabil, lipsa laturii obiective a infracțiunii, săvârșirea căreia i-a fost incriminată și comiterea faptei în urma acțiunilor provocatoare a colaboratorilor poliției.

34. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 452 Cod de procedură penală, condamnatul poate declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile după epuizarea căilor ordinare de atac.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Însă, conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă este declarat repetat.

Normele enunțate mai sus prescriu, că părțile sunt în drept să declare doar o singură dată recurs în anulare, iar în cazul în care va mai contesta cu recurs în anulare, acestea vor fi declarate repetate, adică lipsite de orice suport legal.

Din materialele dosarului rezultă că condamnatul Stăvila Tudor anterior a declarat primul recurs în anulare, care a fost examinat de Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție la 22 ianuarie 2015 (f.d. 259 - 268, vol. III) și declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

De asemenea, Colegiul penal remarcă că anterior condamnatul a mai declarat recurs în anulare de opt ori, invocând repetat aceleași motive, care au fost examinate și declarate ca fiind depuse repetat prin deciziile Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 17 iunie 2015 (f.d. 15-19, vol. IV), 13 octombrie 2015 (f.d. 67-73, vol. IV), 18 februarie 2016 (f.d. 104-110, vol. IV), 04 august 2016 (f.d. 141-146, vol. IV), 03 noiembrie 2016 (f.d. 158-164, vol. IV), 26 ianuarie 2017 (f.d. 174-180, vol. IV) și 04 aprilie 2017 (f.d. 190-196, vol. IV).

În astfel de circumstanțe, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul în anulare înaintat de către condamnatul Stăvila Tudor, urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece este depus repetat.

35. Conform prevederilor art. 453 alin. (2), 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul *Stăvila Tudor XXX* împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2014, în propria cauză penală, deoarece este declarat repetat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 august 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Petru Moraru